

Čís. 16698.

Třebaže bylo straně doručeno zároveň několik samostatných usnesení v jedné obálce, není tím dotčena délka lhůty k podání rekursu do jednotlivých usnesení.

Obmeškaly předražitel není oprávněn k rekursu do rozvrhového usnesení, kterým nebyl schodek určen, nýbrž toliko převzat z pravoplatného usnesení o určení schodku.

(Rozh. ze dne 9. února 1938, R II 625/37.)

Dne 10. září 1934 byl k exekučně vydražené nemovitosti udělen příklep Josefu S. Usnesením ze dne 26. října 1934 zrušil prvý soud tento příklep a udělil příklep nezletilým Stanislavu, Václavu a Oldřichu S., jako předražitelům, a poněvadž nesplnili dražebních podmínek, byla usnesením ze dne 1. května 1935 povolena na jejich náklady a nebezpečí opětne dražba. Dům byl potom dne 22. února 1937 vydražen Spořitelnou města R. Usnesením ze dne 9. dubna 1939 stanovil prvý soud schodek a útraty relicitační, které povstaly obmeškáním předražitelů, nezletilých Stanislava, Václava a Oldřicha S., a vydal pak usnesení o rozvrhu nejvyššího podání a schodku ze dne 4. května 1937. Jménem nezletilých Stanislava, Václava a Oldřicha S. vystupoval do té doby u soudu jejich strýc Alois S., mlynář ve V. Dne 9. července 1937 oznámil otec oněch dětí Ludvík S., že jeho bratr Alois S. nebyl opatrovníkem nezletilých dětí Stanislava, Václava a Oldřicha S., že jejich zákonitým zástupcem jest on Ludvík S. jako jejich otec, a navrhl, aby počínajíc usnesením o předražkovém příklepu ze dne 26. října 1934 byla všechna usnesení doručena do rukou jeho právního zástupce Dr. Karla H., advokáta ve V. Soud tomuto návrhu vyhověl a dne 15. července 1937 bylo Dr. Karlu H. pod jednou zásilkou doručeno 22 usnesení v této exekuční věci. Dne 5. srpna 1937 podal Ludvík S. jako otec nezletilých Stanislava, Václava a Oldřicha S. rekurs proti shora uvedeným čtyřem usnesením ze dne 26. října 1934, 1. května 1935, 9. dubna 1937 a 4. května 1937, rekursní soud rekurs ten věcně vyřídil, a počínajíc usnesením ze dne 26. října 1934, zrušil celé další řízení pro zmatečnost podle § 477 č. 5 c. ř. s. a obnovil stav před 21. zářím 1934, a to proto, že Alois S. nebyl oprávněn vystupovati u soudu ve funkci opatrovníka nezletilých Stanislava, Václava a Oldřicha S., jejichž zákonným zástupcem byl toliko jejich otec Ludvík S.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu Spořitelny města R. zrušil napadené usnesení a odmítl rekurs nezl. Stanislava, Václava a Oldřicha S. proti usnesením prvního soudu ze dne 26. října 1934, 1. května 1935, 9. dubna 1937 a 4. května 1937, č. j. E 649/33 — 25, 33, 74 a 79.

D ů v o d y:

Dovolací stěžovatelka Spořitelna města R. právem vytýká, že rekurs proti prvním třem usnesením byl opožděný. Jsou to usnesení ze dne 26. října 1934, č. ř. 25 o udělení příklepu předražitelům, ze dne 1. května 1935 č. ř. 33 o povolení opětné dražby, a ze dne 9. dubna 1931 č. ř. 74 o určení schodku a útrat opětné dražby. Proti těmto usnesením se osmidenní lhůta rekursní končila dne 23. července 1937, ježto podle § 225, odst. 2, c. ř. s. nemají zde soudní prázdniny vlivu. Proti rozvrhovému usnesení ze dne 4. května 1937 č. ř. 79 se sice rekursní lhůta končila až po soudních prázdninách dne 8. září 1937, avšak názor rekursního soudu, že tuto delší lhůtu rekursní jest počítati i u prvních tří usnesení, protože všechna usnesení byla právnímu zástupci Ludvíka S. doručena současně, je mylný a poukaz na rozh. č. 10066 Sb. n. s. nevhodný, neboť v rozhodnutí tom bylo vysloveno, že rozhodl-li procesní soud tímž rozsudkem o několika sporech, z nichž některé byly feriálními, jiné neferiálními, jest lhůtu k oprávnému prostředku posuzovati podle sporů neferiálních. V souzeném případě nejde však o jednotné usnesení, nýbrž o usnesení různá. Každé z nich bylo vydáno v jiné době a samostatně a nemůže míti proto pouze zevní okolnost, že byla doručena současně a třeba i v jedné obálce, vliv na běh rekursních lhůt. Bylo proto rekurs, pokud směřuje proti těmto usnesením, odmítnouti jako opožděný.

Rekurs obmeškalých předražitelů, pokud směřuje proti rozvrhovému usnesení ze dne 4. května 1937, byl hledíc na to, že nejde o věc feriální, podán včas, avšak stěžovatelé nejsou k němu oprávněni, což dovolací stěžovatelka vytýká. Rekurs proti nějakému usnesení může podati jenom ten, jehož zájmy byly usnesením tím nějak dotčeny. Obmeškalí předražitelé mají zájem toliko na schodku, za nějž podle § 155 ex. ř. ručí; schodek ten byl stanoven pravoplatným usnesením ze dne 9. dubna 1937 a byl z něho toliko převzat do uvedeného rozvrhového usnesení, které tedy neobsahuje n i c n o v é h o, co by se dotýkalo obmeškalých vydražitelů. Bylo proto rekurs v té příčině odmítnouti jako nepřipustný.

Čís. 16699.

Pořad práva (příslušnost krajského soudu civilního v Praze podle zák. č. 4/1918 Sb. z. a n.) pro nárok na náhradu škody způsobené podle tvrzení žaloby zaviněním státních úřadů.

(Rozh. ze dne 10. února 1938, R I 1351/37.)

Žalobce se na Československém státě domáhá žalobou podanou u krajského soudu civilního v Praze zaplacení 255.810 Kč s přísl., tvrdě, že jako nezletilec byl vlastníkem předválečné rakouské 4% březnové